

РЕШЕНИЕ

№ 22

гр. София, 16.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 9-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на четиринадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Светла Станимирова

Членове: Рени Ковачка
Васил Василев

при участието на секретаря Мария Ив. Крайнова
като разгледа докладваното от Светла Станимирова Въззивно търговско дело № 20221001000895 по описа за 2022 година

Производството е образувано по въззивна жалба на ответника в първата инстанция **К. И. И.** чрез пълномощника му адв.А. К. против решение № 1024 от 30.08.2022 г. на СГС, ТО, VI-19 състав, постановено по т.д.№ 870/2022 г., **с което е признато за установено на основание чл.124,ал.4, във вр. с чл.36,ал.3,т.1, във вр. с чл.12 от ЗМГО, във вр. с §5,т.1 от ПЗР на ЗМГО, във вр. с чл.125 ЗМГО по отношение на ищеца „КОРУНД-Х“-ООД, че ответникът е действал недобросъвестно при подаване на заявка вх.№2021162894N от 28.05.2021г. за регистрация на словна търговска марка „Спекуланти“ в Патентното ведомство на РБ, регистрирана с рег.№00162894 за класове 9, 16, 35, 38, 41 и 42 на НКСУ, със срок на закрила до 28.05.2031г.** Решението е обжалвано и в частта за разностите в размер на 2 285 лева, възложени в тежест на ответника.

Жалбоподателят излага доводи за неправилност на решението поради съществено нарушение на процесуалните правила, нарушение на материалния закон и необоснованост. Жалбата е подробно мотивирана.

В нея се твърди, че правото на име не фигурира в сродните на авторските права, които един продуцент притежава като правомощия по закон в хипотезата на чл.72, т.3 от ЗАПСП. Оспорва като неправилен извода на СГС, че авторските права върху сценария на филма, придобити и прехвърлени чрез договор от сценариста К. И., продуцентът „Корунд Х“ ЕООД бил използвал законосъобразно в търговската си дейност. Твърди, че

продуцентът няма и не може да има право на име, нито в хипотезата на чл.72, т.3 от ЗАПСП, защото касае сродни на авторските права, нито в хипотезата на чл.15, ал.1, т.4 от ЗАПСП, която изгражда императивното правило, че правото на име на автора е неотчуждимо, забранено е неговото прехвърляне.

Твърди, че сценаристите са основни автори на филмите съгласно нормата на чл.29 ЗАПСП. Те са съавтори с режисьора и оператора, но тяхното авторство е делимо, т.е предмет е на отделно авторскоправно правомощие, тъй като сценарият е основното литературно произведение, на базата на което възниква филма, а режисьора и оператора се включват в творческия процес по-късно. Поради това твърди, че заявяването и регистрирането на процесната търговска марка „Спекуланти“ от К. И. пред ПВ е логична правна стъпка като основен, изначален автор на филма. Твърди, че продуцентът няма и не може да има право върху името на филма *ex lege*.

Поддържа, че в резултат на недобросъвестните действия на ищеца "КОРУНД - Х" ЕООД са накърнени правата на ответника както като автор на сценария на филма, така и като собственик на добросъвестно заявената от него търговската словна марка „Спекуланти", доколкото, в процесния случай, безспорно е налице идентичност между регистрираната словна марка „Спекуланти“ и титулното заглавие на филма. Жалбоподателят твърди, че от правото по чл.13 ЗМГО може да се ползва само реалният собственик на марката (съсценаристът К. И.), а не ползвателят на права (продуцента "КОРУНД - Х" ЕООД). Ползване на самата марка никога не било учредявано с договор от К. И. спрямо „КОРУНД – Х“ ЕООД. Освен това, ползване на името на филма „Спекуланти“ в хипотезата на чл.15, ал.1, т.4 не било учредявано с договор от К. И. спрямо „КОРУНД – Х“ ЕООД, защото такова правомощие е неотчуждимо.

Жалбоподателят К. И. в качеството си на сценарист и притежател на словна търговска марка, идентична със заглавието на филма, не бил дал изрично съгласие за промяна на произведението като сценарий, а и на неговото заглавие от „Спекуланти“ на „Борсови играчи“ и последващото разпространение и възпроизвеждане на филма под новото заглавие.

Моли съда да отмени решението като незаконосъобразно и отхвърли иска като неоснователен. Претендира разноски за първата и за въззивната инстанция.

В срока по чл.263 ГПК е постъпил **отговор** от ищеца в първата инстанция „КОРУНД-Х“-ООД чрез пълномощника му адв.С. М., в който излага подробни съображения за неоснователност на жалбата. Моли съда да потвърди решението като законосъобразно и правилно. Претендира разноски.

Софийският Апелативен съд, като провери обжалваното решение във връзка с оплакванията в жалбата и събраните доказателства, приема следното:

Въззивната жалба е процесуално допустима като подадена от надлежна страна в законния срок, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Решението на първостепенния съд е валидно, допустимо и правилно – законосъобразно и обосновано, поради което оплакванията във въззивната жалба са неоснователни. Същото е постановено при напълно и правилно изяснена фактическа обстановка, при установяване на релевантните за спора факти, правните изводи кореспондират с тях и с разпоредбите на материалния закон, поради което въззивната инстанция изцяло ги споделя и на основание чл.272 от ГПК препраща към тези изводи. Наведените във въззивната жалба доводи повтарят същите аргументи, които вече са били изтъкнати в отговора на исковата молба и в устните състезания, на които в обжалваното решение е даден отговор. Независимо от това, във връзка с оплакванията в жалбата, съдът следва да добави и следното:

Първоинстанционният съд е взел отношение по въпроса за допустимостта на иска, които мотиви се споделят от тази инстанция. Предявения установителен иск е процесуално допустим при наличие на правен интерес и надлежна процесуална легитимация на ищеца, отнесени към специалните изисквания на ЗМГО. Искът по чл.36, ал.3, т.1, във вр. с чл.12, ал.5 от ЗМГО е предвиден в закона установителен иск за факт с правно значение /недобросъвестността на заявителя при подаване на заявката за регистрация на марка/, който ако бъде уважен, ще бъде основание за подаване на последващо искане до Патентното ведомство за заличаване на регистрацията на марката. Правото да предяви такъв иск има лицето, което твърди, че би имало право да подаде и искането за заличаване на регистрацията, а това лице според чл.12, ал.5 ЗМГО е описано като „действителния притежател на марката“, което е лицето, което фактически ползва в търговската си дейност за означаване на негови стоки или услуги на същата територия нерегистрирана марка /знак/, когато това ползване предхожда датата на заявяване за регистрация на същата или сходна марка от друго лице.

От събраните в производството писмени доказателства се установява, че на **09.01.2019г.** между ищцовото дружество в качеството на продуцент и ответника К. И. - съсценарист, е сключен Договор с предмет реализация на **пълнометражен игрален филм** по смисъла на чл.63 от ЗАПСП, по силата на който *съсценаристът отстъпва на продуцента изключителните авторски права за използване на филмовото произведение.* В договора е посочено, че филмът е *с работно заглавие „Животински Бесове“* и че същият е по идея на Н. Х., а сценаристи са А. Ч. и К. И. и режисьор - Г. К..

На **17.03.2020г.** КОРУНД-Х ЕООД е сключило договор с ИА НАЦИОНАЛЕН ФИЛМОВ ЦЕНТЪР за *предоставяне на държавна финансова помощ за производството на филма.* С **Писмо от 26.05.2021г.** продуцентът КОРУНД-Х ЕООД е уведомил НФЦ, че основният снимачен период е завършен през ноември 2020г., като остава да се заснеме един снимачен ден, **и че след съгласуване с творческия и продуцентския екип е**

взето решение работното заглавие „Животински бесове” да бъде променено и филмът да се казва „Спекуланти”, с което обстоятелство ответникът бил запознат.

Видно е, че *от м.май 2021 г.* ищецът като продуцент *е започнал да използва заглавието на филма „Спекуланти“* и да го налага като търговска марка чрез ангажиране на различни изпълнители по договори (по които ищецът е възложител) за изработване и пускане на трейлър към филм със заглавие „Спекуланти“, изработване на рекламната визия на филма с посоченото заглавие, рекламни материали, постери, покани за премиера, публикации относно премиерата на филм със заглавие „Спекуланти“, монтаж на фотостена за премиерата на филмовата продукция „Спекуланти“, както и разпространение на този филм.

Ответникът К. И. **е подал заявка** вх. № 2021162894N **от 28.05.2021г.** за регистрация на словна търговска марка „Спекуланти“ в Патентното ведомство на Република България за стоки и услуги от класове 9,16,35,38,41,42 от Ницската класификация (л.125), регистрирана в ПВ с рег. № 00162894.

Ищецът не е подавал опозиция срещу регистрираната от ответника марка „Спекуланти“ (л.125), който факт не е спорен по делото, доколкото не е знаел за това обстоятелство до 28.03.2022 година, когато получил от страна на ответника писмо със забрана да я използва. След узнаването за регистрацията подал пред ПВ искане за заличаването ѝ.

От началото на 2021г. ищецът **е рекламирал** филма със заглавие, идентично с регистрираната от ответника словна търговска марка - „Спекуланти“.

Видно от представената от ищеца кореспонденция, М. И.- брат на ответника К. И., е изпратил **на 21.08.2020г.** по имейл до Корунд-Х ЕООД, както и до К. И. в прикачен файл сценария на филма „Спекуланти“. В полето за означаване предмета на имейла е посочено „*Спекуланти-сценарий*“. **На 04.10.2020г.** режисьорът Г. К. изпратил обратно до екипа, в това число до К. И., редактирания от него сценарий. **На 30.03.2021г.** от „Корунд –Х“-ЕООД *до М. и К. И.и е изпратен имейл, озаглавен „Спекуланти“* с прикачен материал, който ищецът предлага всички да изгледат и да обсъдят на среща. К. И. е получил този имейл **и дал своето одобрение относно приложения файл.** Наличието и получаването на тази кореспонденция не са оспорени от ответника. Следователно, видна е идентичността между оспорваната словна марка и по-ранния знак „Спекуланти“ като наименование на филма.

Ищецът като продуцент на филма *е сключил множество договори, подготвящи публичното представяне и прожекцията на филма:* (Договор за изработване на рекламна визия на филма - 28.09.2021г; Договор за печат на рекламни материали- 20.01.2022г., Договор за разпространение на филма с Алеександра Филмс - 09.02.2022г., Договор за монтаж на фотостена - 09.03.2022г.) Договорът за изработка на трейлъра на филма е сключен на 28.05.2021г. (датата, на която е подадена и заявката в ПВ от К. И. за регистрацията на марката).

На **28.03.2022г.** сценаристът И. изпратил писмо до продуцента „КОРУНД-Х“-ООД, с което го уведомил за правата си като маркопритежател, а с последващо писмо от **05.04.2022г.** (т.е. непосредствено преди насрочената премиера на 06.04.2022г.) К. И. навежда оплаквания, че не е спазена устна уговорка, според която неговата продуцентска компания „Кадре“ е следвало да поеме PR-а на филма; посочва, че идеята му за фабулата на филма е негова и не е съгласен с привличането на И. С. и посочването му като сценарист на филма.

За да оттегли претенциите си, К. И. поставил на „Корунд-Х“-ЕООД конкретни условия, сред които: името на И. С. да не бъде посочвано като сценарист и продуцент, да бъде възложен PR-а на филма на К. И.; да бъде заплатено обезщетение от 100 000 лева на К. И. за претърпените вреди.

Според показанията на свидетеля М. Д. – оператор на филма, сценаристът К. И. се е свързал с разпространителите „Александра Филмс“, забранявайки филма да се излъчва със заглавието „Спекуланти“. **За да може филма да бъде разпространен и да излезе пред публика, се наложило да бъде сменено името му на „Борсови играчи“.** Самият той разбрал за заявената от К. И. марка „Спекуланти“ на 03.04.2022г., когато екипът е правил окончателна проба на филма в кино Арена.

На **29.03.2022г.** е ищцовото дружество-продуцент *е подало заявка за регистрация на словната търговска марка „Спекуланти“* с вх. № 165882, която е публикувана в официалния бюлетин на ПВ на 29.04.2022 година. С писмо от 11.05.2022 година от ПВ е уведомен, че *срещу марката е подадена опозиция от ответника.*

Тези факти се установяват по несъмнен начин от събраните в производството писмени и гласни доказателства.

При така установените факти се налагат следните правни изводи:

Няма съмнение, че заявената за регистрация от ответника К. И. словна марка „Спекуланти“ е идентична фонетично и семантично със заглавието на филма и *е регистрирана за услуги, свързани с писането на сценарии и производство и разпространение на филми.*

Разпоредбата на **чл.36, ал.3, т.1 от ЗМГО** предвижда, че регистрацията на марка се заличава **по искане на действителния притежател на марката**, когато заявителят е действал недобросъвестно при подаване на заявката, което е установено с влязло в сила съдебно решение. В случая ищецът твърди, че е действителен притежател на марката „Спекуланти“, която в противоречие с добрите нрави и добросъвестната търговска практика е заявена и регистрирана от ответника като негова търговска марка. Установяването на недобросъвестно поведение от страна на ответника при заявяването за регистрация на процесната марка, би било основание за заличаване на регистрацията на марката му.

За да е основателен предявения иск, следва да се установи, че:

1/ ищецът е действителен /фактически/ притежател на марката;

2/ заявителят е действал недобросъвестно при подаване на заявката на **28.05.2021г.**, като е знаел, че ищецът използва знак със същото наименование в търговската си дейност /произуциране на филм със същото наименование/.

Понятието за „действителен притежател“ по смисъла на чл.12, ал.4 от ЗМГО е разяснено в решение № 195 от 31.01.2018 г. по т.д. № 370/2017 г., I т.о на ВКС, според което като **„действителен притежател“** следва да се счита *този, който реално ползва в търговската си дейност незащитен от него за територията на страната знак, извършвайки действия (със стоки и услуги), с които се афишира като притежател на търговска марка, без юридически да е признат за такъв.*

Недобросъвестността като правна категория предпоставя *знание* у лицето, подало заявление за регистрация на един знак като търговска марка, че този знак се ползва от друг търговски субект в търговската му дейност и чрез използването на знака /а не упражнявайки правата върху вече регистрирана своя марка/ това лице е наложило на пазара свои стоки или услуги (посочено и в цитираното решение № 195 от 31.01.2018 г. на ВКС, ТК).

Недобросъвестност е налице, когато лицето, регистрирало марката, *знае* за притежаване от друг правен субект право върху търговската марка, като знанието му е съпътствано *с намерение да увреди* притежателя относно ползването на притежаваната търговска марка, *вкл. с цел извличане на собствена имуществена изгода или друг личен интерес.* Касае се за поведение в противоречие с добросъвестната търговска практика и добрите нрави.

Според въззивния съд и двете групи обстоятелства са доказани от събраните по делото доказателства, които са подробно анализирани от първоинстанционния съд.

Няма съмнение, че продуцентът *е получил от сценариста К. И. изключителните авторски права за използване на филмовото произведение* по силата на Договора от 09.01.2019г. за реализация на пълнометражен игрален филм по смисъла на чл.63 от ЗАПСП.

Събраните доказателства несъмнено установяват, че още в началото на 2021г. ищецът като продуцент **е рекламирал** филма със заглавие, идентично с регистрираната от ответника словна търговска марка - „Спекуланти“. Това се установява от представената от ищеца и коментирана по-горе електронна кореспонденция между сценаристи, режисьор и продуцент, т.е. между всички автори на филма по см. на чл.62,ал.1 от ЗАПСП, според който авторското право върху филм или друго аудио-визуално произведение **принадлежи на режисьора, сценариста и оператора.** Филмът, изпращан като прикачен файл към изпращаните между тях имейли, е бил с наименованието „Спекуланти“.

За използването от ищеца на знака „Спекуланти“ от началото на 2021г. сочи и Писмо от 26.05.2021г. на продуцента „КОРУНД-Х“-ЕООД до Националния филмов център, че след съгласуване с творческия и продуцентския екип е взето решение работното заглавие „Животински

бесове” да бъде променено и филмът да се казва „Спекуланти“.

За използването от ищеца на знака „Спекуланти“ свидетелстват и множеството договори, подготвящи публичното представяне и прожекцията на филма: (Договор за изработване на рекламна визия на филма - 28.09.2021г; Договор за печат на рекламни материали - 20.01.2022г., Договор за разпространение на филма с „Александра Филмс“ - 09.02.2022г., Договор за монтаж на фотостена - 09.03.2022г.) *Договорът за изработка на трейлъра на филма е сключен на 28.05.2021г.* (датата, на която е подадена и заявката в ПВ от К. И. за регистрацията на марката).

От изложеното е видно, че е налице първата предпоставка за уважаване на иска – ищецът е действителен /фактически/ притежател на марката „Спекуланти“.

Въззивният съд намира, че **е налице и втората предпоставка за уважаване на иска** - ответникът - заявител на търговска марка *е знаел към момента на заявката за регистрация* за фактическото притежание върху знака „Спекуланти“ от страна на ищеца, идентичен на заявената от него търговска марка, за идентични или сходни услуги, *и знанието му е съпътствано с намерение да увреди притежателя* ѝ относно ползването и разпореждането със същата, с цел извличане на собствена имуществена изгода или друг личен интерес. Този извод се налага от събраните по делото писмени и гласни доказателства, преценени във връзка с твърденията, изложени в отговора на ИМ, които са анализирани от първоинстанционния съд.

Това знание се установява от коментираната по-горе електронна кореспонденция между авторския екип на филма, в която творческият продукт /филма/ навсякъде се споменава със заглавието „Спекуланти“. Установява се и от имейла, изпратен на **30.03.2021г.** от „Корунд –Х“ ЕООД до М. и К. И.и, озаглавен „Спекуланти“ с прикачен материал, който ищецът предложил всички да изгледат и да обсъдят на среща. К. И. е получил този имейл **и дал своето одобрение относно приложения файл**. Наличието и получаването на тази кореспонденция не са оспорени от ответника.

Освен това, знанието у ответника за използването на идентичен знак от ищеца по отношение на идентични или сходни услуги *се предполага, когато страните са били в реални бизнес отношения* (както е в конкретния случай). Предвид гореизложеното съдът намира, че К. И. е знаел, че филмът, в процеса по изготвянето на който е участвал като съсценарист, се предвижда да излезе в публичното пространство под името „Спекуланти“.

Доколкото организацията на изработването на филма и разпространението му е присъща и характерна търговска дейност *на продуцента*, съдът намира, че дори преди анонсирането на произведението за широката публика, знакът „Спекуланти“ е бил използван за означаване на филма от „КОРУНД-Х“ ООД в търговската му дейност. От друга страна *няма наведени твърдения и ангажирани доказателства*, че в търговската дейност на ответника се използва знака „Спекуланти“ за предлагани от него услуги.

Факта, че при заявяването в ПВ ответникът е знаел, че знака

„Спекуланти“ се използва от ищеца, всъщност не се оспорва и в отговора на ИМ.

За въззивния съд освен установеното знание на ответника при заявяването на марката за регистрация, прозира и *намерението му да увреди фактическия притежател относно ползването на марката, вкл. с цел извличане на собствена имуществена изгода или друг личен интерес*. За този извод свидетелства най-вече писмото на ответника К. И. от 05.04.2022г. (непосредствено преди насрочената премиера на филма на 06.04.2022г.), с което поставя на „Корунд-Х“ ЕООД конкретни условия, сред които: името на И. С. да не бъде посочвано като сценарист и продуцент, да бъде възложен PR-а на филма на К. И.; да бъде заплатено обезщетение от 100 000 лева на К. И. за претърпените вреди. С това писмо К. И. категорично се противопоставя на излъчването на филма на предстоящата премиера на 06.04.2022г., като се позовава на качеството си на маркопритежател на наименованието на филма.

Доколкото с продуцентския договор от 09.01.2019г. К. И. е предоставил правото на използване, излъчване и разпространение на филма на продуцента „КОРУНД-Х“ ООД, то следва извода, че *заявяването на марката за регистрация в ПВ е целяло да се възпрепятства ответника да оперира на пазара*.

Според показанията на свидетеля М. Д., К. И. се е свързал с разпространителите „Александра Филмс“, забранявайки филма да се излъчва със заглавието „Спекуланти“. За да може филма да бъде разпространен и да излезе пред публика, се наложило да бъде сменено името му на „Борсови играчи“.

Предвид изложеното съдът намира, че **ответникът е действал недобросъвестно**, с оглед разпоредбата на чл.36, ал.3, т.1 от ЗМГО, поради което предявения установителен иск се явява основателен.

По оплакванията в жалбата:

Неоснователни са оплакванията на жалбоподателя, че изводите на съда противоречат на чл.15, ал.1, т.4, 5 и т.8 ЗАПСП, във вр. с чл.36, ал.3 ЗМГО. Неоснователно се твърди, че продуцентът бил само *ползвател* на авторските права, отстъпени му с договор от съсценариста. Това твърдение не кореспондира с представения Договор от 09.01.2019г., който не е оспорен от ответника пред първата инстанция, съгласно който *съсценаристът отстъпва на продуцента изключителните авторски права в техния пълен обем, с изключение на непрехвърлимите по ЗАПСП (чл.2 от процесния договор)*. В чл.2, ал.2 изрично е посочено *и правото на извършване на промени в сценария*, за което право въззивникът твърди, че е непрехвърлимо и че именно него бил защитил чрез регистрацията на процесната марка.

Аргументите, изложени в жалбата, че правото на преработка на произведението и правото на име, били неотчуждими права, са неоснователни и не намират опора в закона, тъй като съгласно чл.16 ЗАПСП, неотчуждими са единствено неимуществените права по чл.15, т.2 и 4, а именно - правото на автора да иска признаване на авторството му върху произведението и правото

му да иска името или псевдонима му да бъде посочван при използване на произведението. Отчуждаването на другите имуществени и неимуществени права е допустимо при подписването на писмен договор, какъвто в случая е налице, в който изрично са изброени отстъпените права, включително правото на преработка.

Във връзка с неколкотократно използване във въззивната жалба на термина „правото на име“, следва да се отбележи, че законът не използва подобен термин, а същият няма и легална дефиниция. Доколкото въззивникът цитира чл.15, ал.1. т.4, то същият текст *се отнася до правото на име на автора, не и на произведението*. Това право действително е непрехвърлимо, но то е различно от правото на промяна на името на произведението. В настоящото производство няма спор, че името на сценариста е поставено в началните и крайни надписи на филма, на всички реклами, афиши, постери и трейлъри, както и при подаване на документите в НФЦ.

Неоснователни са доводите на въззивника, че от защитата на ЗМГО може да се ползва само собственик на регистрирана търговска марка. Същите не намират опора както в закона, така и в съдебната практика на българския и европейския съд. ЗМГО, както и Регламент (ЕС) 2017/1001, който съдържа идентични текстове, **предвиждат закрила на действителния притежател на марката**. Това понятие законът употребява, за да отграничи фигурата на притежателя на регистрирана марка от действителния притежател на нерегистрирана марка. **Последният е лице, което използва марката в търговската си дейност, но не е получило регистрация по реда на ЗМГО**. Дефиниция на понятието е изведена по тълкувателен път от ВКС, който приема, че „Понятието „действителен притежател на марката“, не е идентично с понятието „собственик на марката“, придобил права върху нея, чрез регистрацията ѝ по надлежния ред, а следва да бъде тълкувано в смисъл на правен субект, който реално (фактически) ползва в търговската си дейност за обозначаване на негови стоки или услуги знак, идентичен или сходен на заявения такъв за регистрация като търговска марка от лицето по чл. 26, ал. 3, т. 4 ЗМГО“ (Решение № 195 от 31.01.2018 г. на ВКС по т. д. № 370/2017г. I т.о). Макар и постановено по отменения ЗМГО, решението касае текстове, които са идентични както в старата, така и в новата редакция на закона.

С оглед изложеното и при съвпадане на изводите на двете съдебни инстанции, обжалваното решение следва да бъде потвърдено като правилно и съобразено със закона.

По разноските:

При този изход на делото и на основание чл.78, ал.1 ГПК, на въззиваемото дружество следва да бъдат присъдени разноските за тази инстанция съобразно приложения списък по чл.80 ГПК. Претендира се адвокатско възнаграждение в размер на 1 800 лева. Към списъка са приложени доказателства за заплащане на претендирания адвокатски хонорар - Договор за правна защита и съдействие, фактура за сумата и Извлечение от сметката на пълномощника в ОББ за действителния превод на

възнаграждението от 1 800 лева по сметката. Затова възнаграждението следва да бъде присъдено в претендирания размер.

Така мотивиран и на основание чл.272 от ГПК, Софийският Апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 1024 от 30.08.2022 г. на Софийски градски съд, ТО, VI-19 състав, постановено по т.д.№ 870/2022 г.

ОСЪЖДА К. И. И., ЕГН-*****, с адрес: гр. ***, ул.,****“ № *** **да заплати** на основание чл.78,ал.1 ГПК на „Корунд-Х“ ООД, ЕИК-130450463 със седалище и адрес на управление: град София, ул. „Димитър Хаджикоцев“ №77, вх.Б, ет.5, ап.24 **сумата 1 800 лева** разноски за адвокатско възнаграждение във въззивната инстанция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____